

BLUDIÁČKA JULIE

Neděle, 10. července 2011

Ukázkové ráno. Stojím na terase chalupy, hory i okolní lesy se koupou v oparu mlhy. Slunce je s oparem bojuje, ale není pochyb, že dnes bude sluníčkový den. V tuto chvíli hory je zadumaný mlh. Ten okamžik má těsně před rozedněním... hory, lesy, zvířata, ptactvo i lidé v úžasu umlkají nad neopakovatelným dílem přírody.

Pak první paprsky protnou krajinu a vzniká úžasný koncert. Hmyz, ptáci, vysoká - vichřice se popojí velebným tónem majestátných hor... Hory jsou májivot. Toulky pod lesními velikány, pohled do mechu, zda se nezaleskne hlavička hříbku, zda už dozrály maliny, zda je ve svém místě. Hory s tajemnými hvězdy jsou krásné za každého počasí; za deštěm, bouřkami, svítání i západu slunce. Toulám se ránem, mrknu sem i tam. Nu, dnes smáhenice nebude, ale nic se neděje, vždyť úchvatný pohled do údolí mne odvádí. Zastanu stát. Zdálo se mi to - nebo... Slyším nějaké volání, slabé, ale volání. Takže po sto metrech nalézám pod větvemi mohutného smrku nějaký sténající ženu. Schoulená do klubíčka, notně ušpiněná, žena stádního věku na bolest v pravém kotníku. Podchlazený a kulhající "nález" podepřu, pomohu jí vstát. Bude ovšem chvíli trvat, než ji dovedu do chalupy, nemůžu došlápnout na pravou nohu, jo, mrcha kotník. Konečně je zde chalupa, na kotník servíruju led, na podchlazení horký čaj z jahodníku a lipového květu. První pomoc zákonem telefonátem na základnu horské služby. Na tu je spolehnutí, než paní Julie, jak mi sdělila, že se jmenuje, vypila hrnek horkého čaje, byla chalupy. Během pár vteřin už frkla do okresní nemocnice. Konečně klid, doba na kávu a chléb se sádlem; je výbor od sousedky, která má nedaleko hospůdku. O něco později před chalupou zastavuje auto policie: jdu otevřít a zeptat se co potřebují. Oni nic, ale já prý budu potřebovat advokáta, protože ta paní, které jsem dal první pomoc, ohlásila, že jsem se prý pokusil ji znásilnit! Škoda, nejsem schopen slova. Poručík Mareš; pošká, je to kamarád, také horal, bydlí tu i s rodinou. Jenže - kamarád, nekamarád, musím s nimi na služebnu k výsledku a sepsání výpovědi. Protože klid od policie znám a oni znají mne, docela mi věřím. Propouští mě, ale nemám opustit chalupu. Je to předpis. služba mne kamarád Mareš; navštívil. Prý celou situaci kolem paní Julie znovu a znovu propírali sem i tam a něco se jim to nelíbilo. Tak jim to nedalo a obvolali okolní horské okrsky, zda neměli v posledních měsících podobný případ. Odpověď čekají zítra, tak uvidíme... Potáhl mi rukou a odešel a nechal mne v úvahách a nejistotě. Ráno mne vytáhl z postele. Zjistili totiž, že v okolí několika horských stádek bylo zeno podobných případů bylo prokázáno, že i příběhy se shodovaly do všech podrobností. Ano, hádáte správně, paní Julie hrála hlavní roli. Dokonce paní Julii sedl na lep i soud a padly i tresty... Nyní ale došlo k obratu, policie má nové důkazy o těchto podvodech a předala věru soudu, kde byl výsledek náležitě ohodnocen. Bylo konstatováno, že paní Julie měla každým svým herecký výkon náležitě připraven a o obětech věděla vždy věru, co potřebovala: aby "zachránce" v době jejího výstupu byli doma sami a nikdo nezmařil její naučenou roli. A je to jedna zajímavost: u soudu vypovídal její ošetřující lékař a sdělil neuvěřitelné: tato žena má anomálii kotníku - tak máže vyvrtnout na pokání. Vybrat vhodné místo a čas bylo pro ni už hrou... Jak to dopadlo? Dostala tři roky, plus soudní výlohy a odškodnění poškozených. Jak se říká: konec dobrý, věru dobré. Ano, v tomto případě slavila pravda vítězí, což není vždy obvyklé. Ale stejně - pozor na podobné bludky Julie.

-doktor-